

Małgorzata Rogińska

Rogów, pow. Krapkowice

Informator Archeologiczny : badania 2, 365-366

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ROGÓW, pow. Krapkowice

PWRN Wydział Kultury
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Opolu.

Badania prowadziła mgr Małgorzata Rogińska. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo średniowieczne i nowożytne.

W bieżącym roku na terenie zamku w Rogowie prowadzone były prace wykopaliskowe architektoniczno-archeologiczne. Celem prac było rozpoznanie pod względem archeologicznym stratygrafii wzgórza zamkowego i ewentualne stwierdzenie charakteru wcześniejszej zabudowy terenu. Niektóre wykopy miały na celu stwierdzenie głębokości posadowienia fundamentów budowy istniejącej, między innymi głębokości posadowienia wieży, murów skrzydła wschodniego i południowego.

Prace skoncentrowano w południowo-wschodniej części dziedzińca zamkowego. Założono poza tym wykop przy skrzydle południowym w pobliżu wieży. Łącznie założono 4 wykopy. W przebadanych nawarstwieniach kulturowych wystąpiła duża ilość ceramiki, fragmenty kafli płaskich, kwadratowych z zieloną glazurą, zdobionych ornamentem figuralnym i roślinnym oraz przedmioty żelazne: dwie podkowy, jedno wędzidło, nóż, ponadto stwierdzono dość dużą ilość kości i węgla drzewnych.

Stratygrafia przebadanej części wzgórza zamkowego wykazuje kilka faz użytkowania terenu, przy czym nie jest pewne, czy żółty piasek, który wystąpił w wykopie II-b na głębokości ponad 3 metry od dzisiejszego poziomu dziedzińca, stanowi calec. Nie wykluczone, iż jest to warstwa nasypowa. Warstwa nad żółtym piaskiem zawiera-

ła minimalną treść kulturową i trudno ustalić jej chronologię. Wyżej zalegająca warstwa E stanowi warstwę nasypową. Największa intensywność występowania ceramiki, kości zwierzęcych i spalenizny charakteryzują warstwę D. Wstępna analiza ceramiki pozwala wiązać tę warstwę z wiekiem XIII. Wystąpiły tu skorupy naczyń z krawędziami brzegów zakończonych okapem, o dnach płaskich ze śladami podsypki. Naczynia z tej warstwy wypalone są na kolor ciemno szary. Najczęściej występującym ornamentem jest ornament poziomy równoległych słobków. Występujące nad warstwą D warstwa jest warstwą nasypową wyrównawczą. Z okresem powstania budowy, której fundamenty odkryto, wiąże się warstwa B-2, w której wystąpiła zaprawa wapienna zwartą warstwą zalegająca przy samym murze. Odsłonięte partie fundamentów wiążemy z budowlą gotycką. Rsut jej nie został w czasie obecnego sezonu wyjaśniony w całości. Po zniszczeniu budowli teren wyrównano, a dziedziniec wyłożono płytami wapiennymi, co według wstępnej analizy materiału nastąpiło w wieku XVI lub XVII.

W wykopie II-b wyeksplorowano część gruzowiska. Materiał z gruzowiska świadczy, iż w partiach nadziemnych budowla, której fundamenty odsłonięto, zbudowana była przynajmniej częściowo z cegły. W gruzowisku w wykopie II-b wystąpiła ponadto duża ilość kafli niszowych, oraz płaskich kwadratowych z ornamentem roślinnym, jeden kafeł półcylicyryczny ze sceną figuralną i fragment kafli kwadratowej, również z przedstawieniem figuralnym. Kafle te nie są glazurowane. Inne kafle /fragmenty/ z zieloną glazurą pochodzą z wykopów II-a, II-c. Część z tych kafli wiążemy z wiekiem XV, część zaś z XVI, jak świadczą elementy stroju przedstawionych postaci, jak również kafle z rozetami.

Szereg problemów związanych z zabudową wzgórza zankowego wyjaśni szczegółowa analiza materiałów i dalsze badania wykopaliskowe.